

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2018)0239

Równość płci i wzmocnienie pozycji kobiet: odmiana losu dziewcząt i kobiet w kontekście stosunków zewnętrznych UE w latach 2016–2020

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 maja 2018 r. w sprawie wdrożenia wspólnego dokumentu roboczego służb (SWD(2015)0182) pt. „Równość płci i wzmocnienie pozycji kobiet: odmiana losu dziewcząt i kobiet w kontekście stosunków zewnętrznych UE w latach 2016–2020” (2017/2012(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 18 grudnia 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (konwencja CEDAW),
- uwzględniając Konwencję w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi (Seria Traktatów Rady Europy nr 197) i Konwencję o ochronie dzieci przed seksualnym wykorzystywaniem i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych (Seria Traktatów Rady Europy nr 201),
- uwzględniając Konwencję Rady Europy z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska),
- uwzględniając raport Funduszu Ludnościowego ONZ (UNFPA) z 2012 r. pt. „Marrying Too Young – End Child Marriage” [Zbyt młode, by zawierać małżeństwa – położyć kres dziecięcym małżeństwom],
- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania z 1995 r. przyjęte na Czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet oraz rezultaty konferencji przeglądowych,
- uwzględniając program działań Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju oraz rezultaty konferencji przeglądowych,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 z 2000 r., nr 1820 z 2009 r., nr 1888 z 2009 r., nr 1889 z 2010 r., nr 1960 z 2011 r., nr 2106 z 2013 r., nr 2122 z 2013 r. i nr 2242 z 2015 r. w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
- uwzględniając program działań z Addis Abeby z lipca 2015 r. przyjęty na Trzeciej Międzynarodowej Konferencji Finansowania Rozwoju,

- uwzględniając agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, przyjętą we wrześniu 2015 r., która weszła w życie 1 stycznia 2016 r., a zwłaszcza cele zrównoważonego rozwoju nr 1, 5, 8 i 10,
- uwzględniając inicjatywę UE-ONZ Spotlight,
- uwzględniając art. 2 i art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 8 i 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając unijny plan działania w sprawie równości płci na lata 2010–2015 (GAP I),
- uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci (2011–2020) przyjęty przez Radę dnia 7 marca 2011 r.,
- uwzględniając opublikowany przez Komisję komunikat z dnia 21 września 2010 r. pt. „Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn” 2010–2015 (COM(2010)0491),
- uwzględniając skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady wspólny komunikat Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 28 kwietnia 2015 r. zatytułowany „Plan działania dotyczący praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019: »Prawa człowieka jako centralny element działań UE«” (JOIN(2015)0016),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 26 maja 2015 r. w sprawie płci w kontekście rozwoju,
- uwzględniając unijny plan działania w sprawie równości płci na lata 2016–2020 (GAP II) przyjęty przez Radę Unii Europejskiej w dniu 26 października 2015 r. oraz roczne sprawozdanie z jego realizacji za rok 2016 opublikowane w dniu 29 sierpnia 2017 r. przez Komisję Europejską i Wysokiego Przedstawiciela;
- uwzględniając dokument Komisji zatytułowany „Strategic engagement for gender equality 2016–2019” [Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci na lata 2016–2019] z dnia 3 grudnia 2015 r.,
- uwzględniając globalną strategię UE na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, opublikowaną w czerwcu 2016 r.,
- uwzględniając art. 208 TFUE ustanawiający zasadę spójności polityki na rzecz rozwoju, zgodnie z którą przy realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, należy brać pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju,
- uwzględniając nowy Europejski konsensus w sprawie rozwoju,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2015 r. w sprawie odnowienia planu działania UE w zakresie równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet w kontekście rozwoju¹,

¹ Dz.U. C 349 z 17.10.2017, s. 50.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie przeglądu Konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju¹,
 - uwzględniając ocenę wdrożenia w Europie unijnego planu działania w sprawie równości płci na lata 2016–2020, opublikowaną w październiku 2017 r. przez Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego,
 - uwzględniając sprawozdanie organizacji COC Nederland dotyczące wdrażania wytycznych odnoszących się do osób LGBTI²,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Rozwoju oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia zorganizowane na podstawie art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju i Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0167/2018),
- A. mając na uwadze, że zasada równości kobiet i mężczyzn jest podstawową wartością UE i jest zapisana w Traktatach UE i Karcie praw podstawowych, dlatego uwzględnianie aspektu płci powinno być stosowane we wszystkich działaniach i strategiach politycznych UE i włączane do nich, tak by zapewnić równouprawnienie w praktyce i osiągnąć zrównoważony rozwój; mając na uwadze, że równość płci i wzmocnienie pozycji kobiet stanowią warunek osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju wyznaczonych na okres po roku 2015, a także odrębną kwestię z dziedziny praw człowieka, którą należy podejmować bez względu na to, czy przynosi korzyści z perspektywy rozwoju i wzrostu gospodarczego;
 - B. mając na uwadze, że piąty cel zrównoważonego rozwoju dotyczy osiągnięcia równości płci oraz wzmocnienia pozycji wszystkich kobiet i dziewcząt na świecie, oraz mając na uwadze, że cel ten musi być kompleksowo uwzględniony w całej agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, aby osiągnąć postępy w odniesieniu do wszystkich celów zrównoważonego rozwoju i powiązanych założeń;
 - C. mając na uwadze, że strategia na rzecz rozwoju może być skuteczna jedynie wówczas, gdy kobiety i dziewczęta odgrywają w niej kluczową rolę;
 - D. mając na uwadze, że pierwotny plan działania w sprawie równości płci na lata 2010–2015 (GAP I) pozwolił na poczynienie pewnych postępów, ale naznaczony był szeregiem niedociągnięć: jego zakres był wąski, nie uwzględniono w nim sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci, delegatury UE miały słabą wiedzę na temat ram działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn, brakowało zaangażowania ze strony unijnych przywódców oraz architektury instytucjonalnej i zachęt motywujących i odpowiednio wspierających pracowników;
 - E. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 8 października 2015 r. Parlament wezwał do usunięcia tych niedociągnięć i dokonania szeregu innych zmian, w tym do

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0026.

² https://www.ilga-europe.org/sites/default/files/Attachments/report_on_the_implementation_of_the_eu_lgbti_guidelines_2016.pdf

poszerzenia zakresu GAP i zwiększenia odpowiedzialności kadry kierowniczej za równość płci;

- F. mając na uwadze, że w 2018 r. przypada siedemdziesiąta rocznica przyjęcia Powszechnej deklaracji praw człowieka i że zasada równości jest centralnym elementem koncepcji praw człowieka zawartej w karcie ONZ z 1945 r., która stanowi, że należy zapewnić poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności dla wszystkich „bez względu na różnicę rasy, płci, języka lub wyznania”;
- G. mając na uwadze, że drugi plan działania w sprawie równości płci na lata 2016–2020 (GAP II) został oparty na zaleceniach Parlamentu i skupił się na zmianie kultury instytucjonalnej UE w siedzibie głównej i delegaturach, by doprowadzić do systemowej zmiany unijnego podejścia w kwestii płci, oraz na odmianie losu dziewcząt i kobiet w kontekście czterech kluczowych obszarów;
- H. mając na uwadze, że czterema kluczowymi obszarami GAP II są: zagwarantowanie integralności cielesnej i psychicznej kobiet i dziewcząt; wspieranie praw gospodarczych i społecznych i wzmocnienie pozycji dziewcząt i kobiet; wzmocnienie głosu i zwiększenie aktywności dziewcząt i kobiet; oraz aspekt horyzontalny dotyczący zmiany kultury instytucjonalnej służb Komisji i ESDZ, aby skuteczniej wypełniać zobowiązania UE;
- I. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 3 października 2017 r. w sprawie stawienia czoła kurczeniu się przestrzeni działania społeczeństwa obywatelskiego w krajach rozwijających się¹ Parlament podkreśla duże znaczenie promowania równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet za pośrednictwem stosunków zewnętrznych UE;
- J. mając na uwadze, że trudno jest określić budżet przeznaczany na działania na rzecz równouprawnienia płci, ponieważ uwzględnianie aspektu płci nie jest jeszcze stałym elementem wszystkich przydziałów środków budżetowych oraz decyzji o wydatkach w ramach metodyki sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci; mając na uwadze, że według Komisji zobowiązania finansowe UE na rzecz równości płci wzrosły, podczas gdy zdolności zasobów ludzkich Komisji i ESDZ do sprostania powiązanim rosnącym nakładom pracy nie zwiększyły się;
- K. mając na uwadze, że udział kobiet w działalności gospodarczej jest niezbędny do zapewnienia zrównoważonego rozwoju i wzrostu gospodarczego;
- L. mając na uwadze, że kwestia równości płci nie jest zazwyczaj uwzględniana w systemach monitorowania i procesach oceny programów i projektów, oraz mając na uwadze, że analiza kwestii związanych z płcią bardzo rzadko jest wykorzystywana przy przygotowywaniu celów, programów, projektów i dialogu na szczeblu krajowym;
- M. mając na uwadze, że rok po przyjęciu GAP II jest jeszcze za wcześnie na dokonanie pełnej oceny jego skutków; mając na uwadze, że zaleca się zachowanie co najmniej trzyletniego odstępu między interwencją polityczną lub wdrożeniem polityki a przystąpieniem do oceny działań UE; przypominając, że celem niniejszej rezolucji nie jest zatem rozważanie celów GAP II, ale przyjrzenie się temu, w jaki sposób realizowano te cele w pierwszym roku, i zalecenie działań na rzecz poprawy realizacji

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0365.

planu w kolejnych latach;

- N. mając na uwadze, że Konwencja o prawach dziecka została podpisana przez 195 krajów, ma charakter wiążący prawnie oraz jest ważnym instrumentem służącym przeciwdziałaniu zagrożeniom, na które narażone są dziewczęta, a także uwzględniającym fakt, że potrzebują one szczególnej ochrony i opieki;
- O. mając na uwadze bardzo niepokojące przywrócenie i rozszerzenie stosowania strategii meksykańskiej (ang. Mexico City Policy), nazywanej też zasadą globalnego knebla, która polega na odcięciu organizacji świadczących dziewczętom i kobietom usługi w dziedzinie planowania rodziny oraz zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego od pomocy udzielanej przez Stany Zjednoczone na rzecz ochrony zdrowia na świecie; mając na uwadze, że będzie to miało wpływ na programy w dziedzinie HIV/AIDS, zdrowia matek i dzieci, działań podejmowanych w odpowiedzi na występowanie wirusa Zika oraz w innych obszarach związanych ze zdrowiem i z chorobami, a także na organizacje, które dokonują aborcji, doradzają w sprawie aborcji, pośredniczą w aborcjach lub opowiadają się za aborcją, nawet jeśli finansują one taką działalność z własnych środków, które nie pochodzą ze Stanów Zjednoczonych, i nawet jeśli w ich kraju aborcja jest legalna;
- P. mając na uwadze, że delegatury i misje UE są w najbardziej bezpośredni sposób zaangażowane we wdrażanie GAP II w krajach partnerskich, a wiodąca rola i wiedza szefów i członków personelu delegatur i misji mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia pomyślnego wdrożenia GAP II; mając na uwadze, że płęć wciąż jest przeszkodą uniemożliwiającą kobietom dostęp do stanowisk dyrektorskich i kierowniczych w delegaturach UE;
- Q. mając na uwadze, że jedynie jedna trzecia wszystkich delegatur UE pracuje na rzecz praw osób LGBTI; mając na uwadze, że unijne wytyczne na rzecz LGBTI nie są stosowane w sposób jednolity; mając na uwadze, że ich wdrożenie zależy w dużym stopniu od wiedzy i zainteresowania poszczególnych ambasadorów, a nie od podejścia strukturalnego;
- R. mając na uwadze, że sytuacje konfliktowe, pokonfliktowe i niestabilne w różny sposób wpływają na mężczyzn i kobiety; mając na uwadze, że kobiety nie tylko są ofiarami, ale również inicjują pozytywne zmiany, które mogą przyczynić się do zapobiegania konfliktom i ich rozwiązywania, budowania pokoju, negocjacji pokojowych i odbudowy po zakończeniu konfliktu; mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta mogą doświadczać różnych form dyskryminacji oraz mogą być w większym stopniu narażone na ubóstwo; mając na uwadze, że co trzecia kobieta na świecie prawdopodobnie doświadczy przemocy fizycznej i seksualnej w pewnym momencie swojego życia; mając na uwadze, że co roku 14 mln dziewcząt jest zmuszanych do zawarcia małżeństwa;
- 1. odnotowuje opublikowane w sierpniu 2017 r. pierwsze roczne sprawozdanie z realizacji za rok 2016, w którym zarysowuje się wyraźne tempo działań umożliwiające realizację GAP II;
- 2. podkreśla, że rok po przyjęciu GAP II to wciąż początkowy etap jego realizacji, ale z zadowoleniem przyjmuje ogólny kierunek podejmowanych działań i odnotowuje kilka pozytywnych tendencji; zauważa jednak również szereg wyzwań związanych ze

sprawozdawczością w zakresie kluczowych priorytetów oraz celów zrównoważonego rozwoju związanych z problematyką płci, z osiąganiem tych priorytetów i celów, a także z monitorowaniem postępów w dążeniu do wszystkich celów, oraz wyzwania związane z uwzględnianiem aspektu płci w dialogu dotyczącym polityki sektorowej;

3. zwraca uwagę, że GAP II został opracowany jako wspólny dokument roboczy służb Komisji; apeluje do Komisji, aby wykazała się dużym zaangażowaniem i podniosła rangę dokumentu, tak aby stał się przyszłym komunikatem dotyczącym równości płci;
4. zauważa, że korzystanie z zaawansowanych badań w dziedzinie polityki i solidnych dowodów to podstawowe sposoby budowania wiedzy na temat równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet z myślą o kształtowaniu polityki oraz strategii wzmocniających zdolność Unii do rzeczywistego wprowadzenia równości mężczyzn i kobiet w życie; w związku z tym zwraca się do ESDZ oraz do Komisji o zwrócenie szczególnej uwagi na stojący przed nimi cel, jakim jest przeprowadzenie niezależnej oceny stanu wdrożenia środków określonych w załączniku I do GAP II;
5. odnotowuje, że GAP II to kompleksowy program obejmujący całe spektrum agendy polityki zagranicznej UE, i z zadowoleniem przyjmuje wybór trzech filarów tematycznych, tj. zapewnienia integralności cielesnej i psychicznej dziewcząt i kobiet, wspierania praw gospodarczych i społecznych oraz wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt, a także wzmocnienia głosu i zwiększenia uczestnictwa dziewcząt i kobiet; podkreśla, że filary mają w zamierzeniu zwalczać zasadnicze czynniki i przyczyny dyskryminacji i marginalizacji; odnotowuje również aspekt horyzontalny dotyczący zmiany kultury instytucjonalnej służb Komisji i ESDZ, aby skuteczniej wypełniać zobowiązania UE w zakresie równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet za pośrednictwem stosunków zewnętrznych Unii;
6. zauważa, że te zasadnicze czynniki i przyczyny dyskryminacji i marginalizacji obejmują: przemoc seksualną oraz przemoc ze względu na płeć stosowaną wobec kobiet i dziewcząt, w tym szkodliwe praktyki wynikające z tradycji, takie jak małżeństwa dzieci oraz okaleczanie narządów płciowych kobiet; nieodpowiedni dostęp do podstawowych sektorów i usług społecznych, takich jak opieka zdrowotna, edukacja, zaopatrzenie w wodę, system sanitarny i żywność; trudności z dostępem do usług z zakresu zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego; nierówny udział w instytucjach publicznych i prywatnych oraz w procesach podejmowania decyzji politycznych i procesach pokojowych;
7. przypomina, że nierówność płci łączy się z innymi formami nierówności i pogłębia je, a zrozumienie tej kwestii powinno ukierunkować wybór priorytetowych działań i zobowiązań do działania;
8. wzywa do zwrócenia większej uwagi na wdrażanie GAP II w odniesieniu do dziewcząt i kobiet doświadczających dodatkowej dyskryminacji ze względu na pochodzenie etniczne, orientację seksualną, niepełnosprawność, przynależność kastową lub wiek, przy jednoczesnym zastosowaniu odpowiedniego podziału danych;
9. podkreśla, że większa integracja kobiet na rynku pracy, większe wsparcie przedsiębiorczości kobiet, zagwarantowanie równości szans oraz równości wynagrodzenia dla mężczyzn i kobiet, a także wsparcie równowagi między życiem prywatnym a zawodowym to czynniki mające zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia integracyjnego i długotrwałego wzrostu gospodarczego, zwalczania nierówności i

wspierania niezależności finansowej kobiet;

10. z zadowoleniem przyjmuje solidne ramy monitorowania i rozliczalności ustanowione w celu monitorowania i śledzenia postępów w realizacji GAP II i dostrzega, że zwiększone ambicje tego planu dają UE rzeczywistą okazję do propagowania równości kobiet i mężczyzn, a także wzmocnienia pozycji dziewcząt i kobiet w kontekście stosunków zewnętrznych; uznaje jednak potrzebę głębszego zrozumienia i większej harmonizacji tych ram, aby odpowiednio ocenić wpływ działań UE;
11. uznaje znaczenie wzmocnienia strategii politycznych i środków dotyczących promowania edukacji dziewcząt, a także konsekwencje edukacji w kontekście zdrowia dziewcząt i wzmocnienia ich pozycji ekonomicznej; podkreśla, że dziewczęta i młode kobiety znajdują się w szczególnie niekorzystnej sytuacji oraz że należy poświęcić szczególną uwagę zapewnieniu im dostępu do wszystkich poziomów edukacji; apeluje w związku z tym o rozważenie szeregu możliwości w dziedzinie nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki;
12. podkreśla, że większe zaangażowanie zarówno sektora publicznego, jak i prywatnego ma kluczowe znaczenie dla wspierania praw kobiet oraz wzmocnienia ich pozycji ekonomicznej w różnych sektorach gospodarki; zwraca uwagę na potrzebę włączenia kobiet w rozwijające się dziedziny gospodarki, które są istotne dla zrównoważonego rozwoju, w tym w obszar technologii informacyjno-komunikacyjnych, i zapewnienia ich reprezentacji w tych dziedzinach; podkreśla, że biznes ma ważną rolę do odegrania we wzmacnianiu praw kobiet; w tym kontekście apeluje o większe wsparcie dla lokalnych MŚP, zwłaszcza dla kobiet prowadzących działalność gospodarczą, aby umożliwić im czerpanie korzyści ze wzrostu gospodarczego, którego motorem jest sektor prywatny;
13. podkreśla potrzebę wzmocnienia pozycji kobiet na wsi przez ułatwianie im dostępu do gruntów, wody, kształcenia i szkoleń, rynków i usług finansowych;
14. wzywa UE do wspierania większego udziału kobiet w procesach utrzymywania i budowania pokoju oraz w wojskowych i cywilnych misjach zarządzania kryzysowego UE;

Osiągnięcia GAP II

15. z zadowoleniem przyjmuje rozszerzenie planu działania w sprawie równości płci na wszystkie europejskie służby działań zewnętrznych i na państwa członkowskie oraz odnotowuje postępy w zmienianiu unijnej kultury instytucjonalnej w siedzibie głównej i na szczeblu delegatur, co jest kluczowe dla skuteczności inicjatyw UE i ich wpływu na kwestię równości płci; przyjmuje również z zadowoleniem, że w ramach GAP II zobowiązano wszystkie unijne podmioty do składania rocznych sprawozdań z postępów osiągniętych w przynajmniej jednym obszarze tematycznym; ponownie podkreśla jednak potrzebę silniejszego przywództwa oraz dalszej poprawy w zakresie spójności i koordynacji między instytucjami UE i państwami członkowskimi, przy wykorzystaniu istniejących struktur i budżetu;
16. wyraża zadowolenie z faktu, iż służby Komisji i ESDZ, a także 81 % delegatur UE i 22 państwa członkowskie przedstawiły sprawozdania w kwestii równości płci za rok 2016; choć ma świadomość, że wyjątkowe okoliczności mogą uniemożliwić delegaturom

przedstawienie sprawozdania, oczekuje jednak, że delegatury i państwa członkowskie dołożą starań w tym zakresie, i ma nadzieję na stały postęp, z roku na rok, tak aby ostatecznie wszystkie sprawozdania zostały przedłożone; stwierdza, że nadal utrzymują się w tym zakresie znaczące różnice między państwami członkowskimi; przypomina, że zapewnienie pełnej zgodności w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie GAP i wdrażania GAP będzie miało kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celu GAP II dotyczącego uwzględnienia działań w zakresie równouprawnienia płci w 85 % wszystkich nowych inicjatyw do 2020 r.;

17. z zadowoleniem odnotowuje praktyczne kroki podjęte na rzecz zmiany podejścia oraz wprowadzenie obowiązkowej analizy kwestii związanych z płcią w odniesieniu do wszystkich podjętych nowych działań zewnętrznych, a zatem nałożenie ogólnej odpowiedzialności za prowadzenie sprawozdawczości w sprawie realizacji GAP na szefów delegatur UE, zwiększenie liczby personelu wysokiego szczebla zaangażowanego na rzecz realizacji GAP II, mianowanie większej liczby propagatorów równouprawnienia i ustanawianie punktów kontaktowych ds. płci w delegaturach UE, choć na chwilę obecną punkty kontaktowe ds. płci funkcjonują jedynie w połowie delegatur; wzywa kadrę kierowniczą do poświęcania większej ilości czasu kwestiom dotyczącym płci, a delegatury, które nie ustanowiły jeszcze swoich punktów kontaktowych ds. płci, by tego dokonały; podkreśla, że wszystkie takie punkty kontaktowe powinny dysponować wystarczającym czasem i zdolnościami do wypełniania powierzonych im zadań;
18. ubolewa, że jak wynika ze sprawozdania ESDZ z listopada 2016 r., tylko w nielicznych unijnych misjach w dziedzinie WPBiO odbywają się szkolenia poświęcone problemowi molestowania seksualnego lub molestowania ze względu na płeć, oraz zauważa, że w 2015 r. misje w dziedzinie WPBiO nie zgłosiły żadnych przypadków tego rodzaju molestowania, złego traktowania lub przemocy; podkreśla znaczenie stosowania polityki zerowej tolerancji wobec przypadków molestowania seksualnego i molestowania ze względu na płeć oraz znaczenie wspierania struktur instytucjonalnych ukierunkowanych na zapobieganie przemocy seksualnej lub przemocy ze względu na płeć; wzywa ESDZ i państwa członkowskie do wspierania wszelkich wysiłków na rzecz zwalczania przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć w ramach międzynarodowych operacji pokojowych oraz do zagwarantowania demaskatorom i ofiarom skutecznej ochrony;
19. wyraża zadowolenie z większej liczby działań skoncentrowanych na aspekcie równości płci (wskaźniki polityki równości płci G1 i G2) oraz wymogu przedstawienia przez delegatury uzasadnienia, w przypadku gdy projekt nie koncentruje się na tym aspekcie; podkreśla, że ogólny wzrost liczby takich projektów nie powinien odbywać się kosztem specjalnych projektów dotyczących aspektu płci (wskaźnik G2), dlatego też zaleca ustanowienie konkretnego celu w zakresie projektów z grupy G2; zauważa, że nie jest jasne, w jaki sposób działania ukierunkowane (G2) i działania dotyczące uwzględnienia aspektu płci (G1) powinny się uzupełniać; apeluje o dalsze działania mające na celu wyjaśnienie kwestii uwzględniania aspektu płci oraz o wzmożenie działań ukierunkowanych;
20. zauważa, że tylko kilka powtarzających się aspektów równości płci jest stosowanych w programowaniu i wyborze projektów; wzywa podmioty wdrażające do wykorzystania wszystkich obszarów związanych z równością płci;

21. potępia wszelkie formy przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz wszelkie formy przemocy uwarunkowanej płcią, w tym handel ludźmi, wykorzystywanie seksualne, przymusowe małżeństwa, zbrodnie honorowe, okaleczanie narządów płciowych kobiet oraz stosowanie przemocy seksualnej jako oręża wojennego; wzywa UE i wszystkie państwa członkowskie do ratyfikowania konwencji stambulskiej, pierwszego prawnie wiążącego instrumentu międzynarodowego mającego na celu zapobieganie i zwalczanie przemocy wobec kobiet;
22. ubolewa nad faktem, że kobiety, które doświadczyły lub doświadczenia przemocy, są w nierównym stopniu chronione przed przemocą ze strony mężczyzn, jeśli chodzi o udzielanie informacji na temat schronienia, usług wsparcia i praw, telefonów zaufania, ośrodków interwencji kryzysowej dla ofiar gwałtu itp.; podkreśla, że przemoc mężczyzn wobec kobiet powinna być głównym przedmiotem zainteresowania konwencji stambulskiej, która powinna uwzględniać również wszelkie formy przemocy uwarunkowanej płcią, odnosząc się do przemocy, której motywami stanowią wypadkową różnych przyczyn, w tym orientacji seksualnej, tożsamości płciowej i ekspresji płciowej; podkreśla znaczenie działań strategicznych w celu proaktywnego zwalczania stereotypów związanych z płcią i przeciwdziałania wzorcom propagującym patriarchy, rasizm, seksizm, homofobię i transfobię, a także normatywność płci i heteronormatywność;
23. wyraża głębokie ubolewanie, że w obecnym programowaniu aspekt płci w sytuacjach kryzysowych lub sytuacjach trudnych konfliktów wydaje się być odsuwany na bok, co prowadzi m.in. do sytuacji, w której wiele kobiet i dziewcząt będących ofiarami gwałtu w czasie wojny pozbawionych jest niedyskryminacyjnego dostępu do opieki, a zwłaszcza kompleksowej opieki medycznej; wzywa Komisję do systematycznego wdrażania GAP II w kontekście pomocy humanitarnej, gdzie należy zapewnić niedyskryminujący dostęp do usług medycznych i do aktywnego informowania swoich partnerów w działaniach humanitarnych, że zgodnie z polityką Komisji w przypadkach, w których cięża zagraża życiu kobiety lub dziewczynki bądź powoduje cierpienie, międzynarodowe prawo może uzasadniać zaoferowanie bezpiecznej aborcji; domaga się, aby pomoc humanitarna udzielana przez UE i państwa członkowskie nie podlegała ograniczeniom nakładanym przez innych partnerów udzielających pomocy w zakresie niezbędnego leczenia, w tym dostępu do bezpiecznej aborcji u kobiet i dziewcząt, które były ofiarami gwałtu w czasie konfliktu; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wiele delegatur UE koncentruje się na zwalczaniu przemocy wobec kobiet; w tym kontekście kładzie nacisk na potrzebę zapewnienia ochrony prawa do życia i godności wszystkich kobiet i dziewcząt dzięki aktywnemu zwalczaniu szkodliwych praktyk takich jak ludobójstwo ze względu na płeć; podkreśla fakt, że należy wykorzystać stosowanie gwałtu jako narzędzia wojny i ucisku, a także że UE musi wywierać presję na rządy państw trzecich i wszystkie podmioty ponoszące odpowiedzialność w regionach, gdzie ma miejsce taka przemoc ze względu na płeć, tak aby ukrócić tę praktykę, postawić sprawców przed sądem i wspierać ofiary, poszkodowane kobiety i społeczności, aby pomóc im wyzdrowieć i otrząsnąć się z traumy;
24. podkreśla, że powszechne przestrzeganie zasad zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz praw w tej dziedzinie, a także dostęp do nich, przyczyniają się do osiągnięcia wszystkich związanych ze zdrowiem celów zrównoważonego rozwoju, takich jak opieka przedporodowa i środki na rzecz unikania porodów wysokiego ryzyka oraz zmniejszenie umieralności niemowląt i dzieci; zauważa, że dostęp do usług planowania rodziny i opieki zdrowotnej nad matkami, a także bezpiecznych i legalnych usług

aborcyjnych to ważne elementy ratujące życie kobiet; wyraża jednak ubolewanie, że priorytety związane z planowaniem rodziny lub zdrowiem reprodukcyjnym są zaniedbywane pod względem zarówno finansowania, jak i programów; jest zaniepokojony faktem, że żadna z delegatur UE na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej lub w regionach Europy i Azji Środkowej nie stosuje wskaźników dotyczących praw reprodukcyjnych i seksualnych i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego pomimo dużych potrzeb w tym zakresie w wymienionych regionach; apeluje do delegatur UE w tych regionach o dokonanie ponownej oceny tych niepokojących danych, aby ustalić, czy jest to związane z błędnymi danymi sprawozdawczymi lub czy istnieje potrzeba uzupełnienia istniejących programów ukierunkowanymi działaniami w zakresie praw reprodukcyjnych i seksualnych i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, wykorzystując w tym celu przegląd śródk okresowy programowania; podkreśla, że w sprawozdaniu rocznym należy utrzymać specjalny rozdział dotyczący praw reprodukcyjnych i seksualnych i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, aby zapewnić prawidłową ocenę, na ile GAP II sprzyja zmianom, oraz odpowiednie ujęcie postępów w zakresie praw reprodukcyjnych i seksualnych i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w podejściu metodycznym przyjętym w sprawozdaniu;

25. zauważa, że sprawozdanie wskazuje na potrzebę intensyfikacji działań w zakresie praw reprodukcyjnych i seksualnych i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego będących warunkiem osiągnięcia równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet, oraz na potrzebę dysponowania odpowiednimi narzędziami do mierzenia postępów w zakresie zapewnienia powszechnego dostępu do praw reprodukcyjnych i seksualnych i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego zgodnie z zaaprobowanym na szczelbu UE programem działania Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju i pekińską platformą działania oraz dokumentami końcowymi z powiązanych konferencji przeglądowych, a także celem zrównoważonego rozwoju nr 5.6; przypomina w tym kontekście o celach zrównoważonego rozwoju nr 3.7 i 5.3;
26. ubolewa nad faktem, że wobec kurczenia się przestrzeni działania społeczeństwa obywatelskiego niewiele uwagi poświęca się celowi nr 18 dotyczącemu organizacji praw kobiet i obrońców praw kobiet w kontekście praw człowieka; wyraża zaniepokojenie, że priorytet tematyczny dotyczący praw politycznych i obywatelskich i w szczególności uczestnictwa kobiet i dziewcząt w korzystaniu z praw politycznych i obywatelskich, nie został uwydatniony przy wdrażaniu GAP II;

Kluczowe zalecenia dla Komisji/ESDZ

27. wzywa Komisję i ESDZ do podjęcia dalszych kroków na rzecz ułatwienia wymiany – między delegaturami a działaniami – najlepszych praktyk w zakresie upowszechniania równości płci i uwzględniania aspektu płci, takich jak tworzenie i propagowanie sieci punktów kontaktowych ds. płci czy dzielenie się pozytywnymi przykładami skutecznych praktyk, w tym m.in. dotyczącymi opracowywania i wdrażania programów oraz systemowej analizy kwestii związanych z płcią, oraz do zapewnienia, by analizy kwestii związanych z płcią skutecznie wpływały na programy wdrażane przez delegatury UE;
28. podkreśla, że nastąpił znaczny postęp w różnych obszarach priorytetowych, przy czym w niektórych z tych obszarów postęp jest wolniejszy, niż można się było spodziewać; wzywa Komisję do przeprowadzenia badania w celu przeanalizowania, z jakich przyczyn delegatury UE częściej uwzględniają niektóre cele tematyczne i obszary

priorytetowe, co pociąga za sobą większe postępy w tych obszarach;

29. apeluje o wzmocnienie zdolności w zakresie zasobów ludzkich służb Komisji odpowiedzialnych za uwzględnianie aspektu płci – poprzez dostosowane szkolenia i reorganizację istniejących struktur oraz zatrudnienie dodatkowego personelu; sugeruje, że zwiększenie liczby szkoleń dla pracowników, w szczególności dla urzędników zajmujących wyższe stanowiska i pełniących funkcje kierownicze, w tym specjalnych szkoleń w kwestiach związanych z płcią w grupach znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, a także utworzenie w każdym dziale punktu kontaktowego ds. płci oraz grupy koordynacyjnej ds. płci dla działów należących do dyrekcji generalnych DG DEVCO, DG NEAR, DG ECHO i jednostek ESDZ pomogłoby w lepszym uwzględnianiu aspektu płci w działach zajmujących się polityką zewnętrzną; uważa, że lepsze i bardziej wyspecjalizowane szkolenia dotyczące kwestii związanych z równością płci należy również udostępniać lokalnym partnerom szczebla rządowego i upowszechniać wśród podmiotów niepaństwowych, w tym organizacji pozarządowych;
30. podkreśla potrzebę zapewnienia spójności i komplementarności wszystkich istniejących zewnętrznych instrumentów i strategii politycznych UE, jeśli chodzi o uwzględnianie w nich aspektu płci, w tym nowego konsensusu w sprawie rozwoju, unijnego pakietu środków w związku z uwzględnianiem aspektu płci we współpracy na rzecz rozwoju oraz Planu działania UE dotyczącego praw człowieka i demokracji;
31. z zadowoleniem przyjmuje wytyczne z dnia 8 marca 2016 r. określające zasoby i narzędzia do wdrożenia GAP II, które mają zastosowanie do DG DEVCO i ESDZ, i wzywa do przedstawienia wytycznych dla wszystkich służb europejskich zaangażowanych we wdrażanie GAP II;
32. przyjmuje z zadowoleniem uruchomienie wspólnej inicjatywy UE i ONZ na rzecz wyeliminowania wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt (inicjatywa Spotlight), zgodnie z celem GAP II z myślą o zwalczaniu przemocy seksualnej i uwarunkowanej płcią oraz szkodliwych praktyk takich jak okaleczanie narządów płciowych kobiet, wczesne i przymusowe małżeństwa czy handel ludźmi; zauważa jednak, że inicjatywa Spotlight odnosi się głównie do elementów programu, którym poświęca się już uwagę na całym świecie, co wykazano w sprawozdaniu z wdrażania, w związku z czym podkreśla potrzebę dążenia do równości płci w sposób bliższy całościowemu podejściu, tj. przez odpowiednie łączenie programów i metod; apeluje o przeznaczenie na inicjatywę Spotlight dodatkowych środków z puli, która nie została już przyznana na działania na rzecz równości płci; wzywa Komisję do wykorzystania śródkresowego przeglądu programów współpracy międzynarodowej jako okazji do zwiększenia finansowania pakietu środków związanych z uwzględnianiem aspektu płci w celu realizacji ambitnych celów GAP II obejmujących włączenie kwestii płci do współpracy dwustronnej oraz za pośrednictwem programów tematycznych;
33. podkreśla, że UE musi propagować i uwzględniać zasadę równości kobiet i mężczyzn w stosunkach zewnętrznych; odnotowuje jednak, że powiązanie między handlem a płcią nie zostało wystarczająco uwzględnione w GAP II, a w szerszym kontekście uwzględnianie aspektu płci wciąż stanowi wyzwanie wielowymiarowe; przypomina w związku z tym, że negocjacje dotyczące umów handlowych, w szczególności rozdziały poświęcone handlowi i zrównoważonemu rozwojowi obejmujące prawa pracownicze, stanowią ważne narzędzie w dążeniu do równości kobiet i mężczyzn i wzmocnienia pozycji kobiet w krajach trzecich; w związku z tym apeluje do DG TRADE, by podjęła

działania mające na celu stosowanie GAP II w jej pracach, oraz o to, by wszystkie umowy handlowe UE uwzględniały kwestię praw kobiet i dziewcząt i równości płci jako siły napędowej rozwoju gospodarczego oraz zapewniały poszanowanie głównych konwencji MOP dotyczących praw w dziedzinie płci i praw pracowniczych, a także pracy przymusowej i pracy dzieci; przypomina o potrzebie monitorowania wpływu unijnych strategii handlowych na wzmocnienie pozycji kobiet i równość płci podczas ich wdrażania;

34. zauważa, że za sprawą globalnej strategii UE na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa wzmocnienie pozycji dziewcząt i kobiet jest jednym z deklarowanych celów działań zewnętrznych UE; zauważa, że uwzględniona w GAP II rola kobiet w negocjacjach pokojowych i mediacjach jest niewystarczająca; podkreśla, że kobiety odgrywają istotną rolę w promowaniu dialogu i budowaniu zaufania, tworzeniu koalicji na rzecz pokoju i proponowaniu odmiennych sposobów rozumienia i urzeczywistniania pokoju i bezpieczeństwa, w szczególności w zapobieganiu konfliktom, rozwiązywaniu ich i odbudowie po konfliktach; zauważa, że wspieranie praw kobiet w państwach pogrążonych w kryzysie lub nękanych konfliktami sprzyja umacnianiu społeczności i zwiększaniu ich odporności; przyjmuje z zadowoleniem wyznaczenie w ESDZ głównego doradcy ds. płci społeczno-kulturowej i wdrażania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; zachęca do wzmocnienia wysiłków państw członkowskich UE i działań międzynarodowych prowadzonych pod egidą ONZ, aby skuteczniej rozwiązać problem wpływu sytuacji konfliktowych i pokonfliktowych na kobiety i dziewczęta; wzywa Komisję do wspierania nowej światowej sieci punktów kontaktowych ds. kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; zwraca uwagę na znaczenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2250 w sprawie młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa oraz na znaczenie znalezienia najlepszych możliwych sposobów wdrożenia tej rezolucji przez UE;
35. przypomina o swoim wniosku złożonym w odniesieniu do negocjacji handlowych z Chile, który dotyczył uwzględnienia w umowie specjalnego rozdziału dotyczącego handlu, równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet; podkreśla, że proponowane uwzględnienie takiego specjalnego rozdziału w umowie handlowej po raz pierwszy staje się faktem; podkreśla potrzebę uzyskania informacji na temat treści tego rozdziału i dokonania jego oceny, aby następnie umożliwić podejmowanie decyzji na bardziej ogólnym poziomie; wzywa UE do stosowania w umowach handlowych środków o charakterze przekrojowym, aby promować równość płci, wymieniać się najlepszymi praktykami i umożliwić kobietom czerpanie większych korzyści z umów handlowych;
36. apeluje, aby w kluczowych sektorach najbardziej dotkniętych skutkami umów handlowych gromadzono dane w podziale według płci, zapewniając przydatne narzędzie służące do prognozowania najlepszego możliwego wpływu tych umów na życie kobiet oraz w celu przeciwdziałania wszelkim negatywnym skutkom; wzywa również do utworzenia specjalnego mechanizmu służącego do monitorowania i wzmacniania polityki dotyczącej problematyki płci w umowach handlowych;
37. przyjmuje z zadowoleniem priorytet tematyczny dotyczący wzmocnienia pozycji ekonomicznej i społecznej oraz analizy przeszkód w dostępie do zasobów produkcyjnych, w tym gruntów, i powiązanych działań; przypomina, że chociaż UE zobowiązała się do inwestowania na rzecz równości płci w rolnictwie, kobiety będące rolnikami nie są głównymi odbiorcami oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) na rzecz rolnictwa, i apeluje do UE i jej państw członkowskich o przeznaczanie większych

środków na rzecz kobiet będących rolnikami zgodnie z celem 5 GAP II;

38. zdecydowanie zachęca instytucje do znacznego zwiększenia procentowego udziału kobiet w pracach delegatur, zwłaszcza wśród szefów delegatur (obecnie jest ich 28 na 138 unijnych delegatur), jak i kobiet wśród szefów misji (obecnie jest ich 5 na 17 misji); wzywa w związku z tym Komisję i ESDZ o skuteczne wdrażanie ukierunkowanych strategii politycznych mających na celu ułatwianie kobietom dostępu do stanowisk dyrektorskich i kierowniczych; zwraca uwagę na niską liczbę kobiet zajmujących stanowiska związane z podejmowaniem decyzji, co pokazuje, że istnieją niewidoczne przeszkody, które stoją na drodze do uzyskania przez kobiety dostępu do bardziej odpowiedzialnych stanowisk;
39. podkreśla, że powodzenie GAP II będzie ostatecznie uzależnione od długoterminowego i konsekwentnego zaangażowania na wysokim szczeblu politycznym i wśród kadry kierowniczej we wszystkich podmiotach UE oraz dostępności wystarczających zasobów ludzkich i finansowych potrzebnych do jego wdrożenia, a także dostosowania wysiłków UE do warunków lokalnych w krajach będących odbiorcami; dlatego też z zadowoleniem przyjmuje zdecydowane zaangażowanie okazane przez komisarza do spraw współpracy międzynarodowej i rozwoju i zachęca do tego samego innych komisarzy; zwraca uwagę na fakt, że potrzebne jest bardziej zdecydowane przywództwo polityczne Wysokiego Przedstawiciela i osób na stanowiskach kierowniczych, aby zwiększać zasoby i rozliczalność oraz koordynować i wzmacniać takie zaangażowanie w nadchodzących latach; apeluje do wszystkich podmiotów UE o wykorzystywanie pakietu środków w związku z uwzględnianiem aspektu płci, aby zagwarantować, by aspekt płci był uwzględniany spójnie w celu osiągnięcia ambitnych celów GAP II;
40. stanowczo potępia fakt, że w styczniu 2017 r. Stany Zjednoczone przywróciły strategię meksykańską (tak zwaną zasadę globalnego knebla) i rozszerzyły jej zakres, a także wyraża zdecydowany sprzeciw wobec wpływu tej strategii na opiekę zdrowotną nad kobietami i dziewczętami oraz na ich prawa w skali globalnej; ponawia apel do UE i jej państw członkowskich o proaktywne wspieranie praw kobiet na całym świecie oraz o znaczne zwiększenie zarówno krajowego, jak i unijnego finansowania rozwoju w zakresie praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, w szczególności nieograniczonego dostępu do planowania rodziny oraz bezpiecznej i legalnej aborcji, z myślą o zmniejszeniu luki w finansowaniu pozostawionej przez USA w tej dziedzinie;
41. wzywa ESDZ do poprawy wdrażania unijnych wytycznych dotyczących osób LGBTI oraz do zapewnienia, by delegatury UE regularnie konsultowały się z organizacjami LGBTI i informowały je o działaniach na rzecz praw osób LGBTI, aby zagwarantować, by poziom zaangażowania i podejmowane działania były uzależnione od potrzeb społeczności LGBTI w danym kraju, a nie od osobistego zaangażowania personelu delegatury, oraz aby koordynować strategię i działania nie tylko z ambasadami krajowymi państw członkowskich UE, ale również z ambasadami krajów trzecich i z organizacjami międzynarodowymi, takimi jak ONZ;
42. zauważa, że odpowiednie finansowanie działań na rzecz równouprawnienia płci w stosunkach zewnętrznych będzie konieczne do podtrzymania zobowiązania politycznego dotyczącego tego celu; podkreśla, że obecne finansowanie na rzecz równości płci i działań w zakresie wzmacniania pozycji kobiet wciąż jest niewystarczające, i apeluje o zmianę tej sytuacji w kolejnych WRF;

Kluczowe zalecenia dla delegatur UE

43. z zadowoleniem przyjmuje elastyczność, którą GAP II zapewnia delegaturom w wyborze priorytetów w zależności od uwarunkowań krajowych, co umożliwia dokonywanie analizy i oceny konkretnych potrzeb danego państwa lub regionu odrębnie dla każdego przypadku, a tym samym podejmuje wyzwanie, jakim jest poprawa praw kobiet i wzmocnienie ich sytuacji gospodarczej; zaleca jednakże, by zachęcać delegatury do wykazania postępów w zakresie co najmniej jednego priorytetu dla każdego filaru tematycznego przed końcem okresu objętego GAP II, tak aby zapewnić jeszcze bardziej równomierne uwzględnienie różnych obszarów tematycznych, takich jak wzmocnienie strategii politycznych i środków służących promowaniu edukacji dziewcząt oraz ich konsekwencji w kontekście ochrony zdrowia i wzmocnienia pozycji ekonomicznej; wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na sytuację kobiet i dziewcząt na obszarach ogarniętych konfliktami, a także na kwestię przemocy uwarunkowanej płcią, w szczególności gwałtów jako oręża wojennego; przypomina ponadto, że działania i projekty finansowane przez UE powinny systematycznie dążyć do eliminowania nierówności płci i dyskryminacji;
44. przypomina o zapisanym w Traktatach obowiązku uwzględniania aspektu płci we wszystkich działaniach UE, w tym w dialogach politycznych i we wszystkich sektorowych dialogach politycznych, a także w obszarach takich jak energetyka, rolnictwo, transport, edukacja i administracja publiczna, którym dotychczas poświęcano mniej uwagi; nalega, aby uwzględnianie aspektu płci było włączone do krajowych planów i ram politycznych, aby zapewnić uczestnictwo i odpowiedzialność krajów partnerskich, przypominając jednocześnie, jak ważne jest wspieranie projektów rozwojowych promowanych przez kobiety z tych krajów; podkreśla znaczenie współpracy z krajami partnerskimi na rzecz sporządzania budżetów krajowych z uwzględnieniem aspektu płci;
45. wzywa do utworzenia specjalnej linii budżetowej na potrzeby równości płci w celu podjęcia w bardziej zdecydowany sposób kwestii stopnia uczestnictwa i reprezentacji kobiet w życiu politycznym w krajach sąsiadujących z UE oraz w samej UE; podkreśla, że programy te powinny zostać w pełni zintegrowane z celami i programami UN Women oraz powinny wyznaczać wymierne cele, aby systematycznie śledzić postępy w obszarze równości płci w krajach wschodniego i południowego sąsiedztwa, zacieśnić współpracę i pogłębić dialog z rządami krajów partnerskich w celu szybszego osiągnięcia lepszych rezultatów w kontekście dwustronnych umów o partnerstwie i stowarzyszeniu;
46. zauważa, że szkolenia w zakresie uwzględniania aspektu płci są prowadzone jedynie w niektórych delegaturach oraz że wielu pracowników, którzy w nich uczestniczyli, było zatrudnionych na czas określony; wzywa delegatury UE do zaradzenia tej sytuacji;
47. podkreśla w związku z dialogiem politycznym, jak ważne jest zwiększenie udziału kobiet w edukacji, działalności gospodarczej, zatrudnieniu i prowadzeniu działalności gospodarczej, ponieważ są to najważniejsze narzędzia wzmocnienia pozycji kobiet w społeczeństwie;
48. podkreśla znaczenie przeprowadzania systematycznej i popartej dowodami analizy kwestii związanych z płcią, z wykorzystaniem, w miarę możliwości, danych segregowanych według kryterium płci i wieku, przy udziale lokalnych organizacji

społeczeństwa obywatelskiego i organizacji kobiet, organizacji praw człowieka oraz władz lokalnych i regionalnych i w ramach konsultacji z nimi, w odniesieniu do wyboru i oceny wyboru celów, środków wdrażania i źródeł monitorowania oraz efektywności i trwałości wyników; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że dokonano 42 krajowych analiz kwestii związanych z płcią, zachęca do szybkiego przeprowadzenia takich analiz dla wszystkich pozostałych krajów oraz do tego, by kryteria dotyczące równości płci były wykorzystywane w znacznie większym stopniu w systemach monitorowania i procesach oceny programów i projektów, oraz wzywa do tego, by analiza kwestii związanych z płcią odgrywała rolę w formułowaniu celów strategicznych, programów, projektów i dialogu w wymiarze krajowym; zachęca UE do zbadania możliwości dzielenia się analizami, ustanowienia systemu zarządzania nimi oraz ich aktualizacji w bardziej systematyczny sposób, by przyczynić się do poprawy koordynacji oraz by nie ograniczać analiz kwestii związanych z płcią do tak oczywistych dziedzin polityki jak edukacja i opieka zdrowotna nad matkami, lecz uwzględniać również te dziedziny polityki, które obecnie niesłusznie uznaje się za neutralne pod względem płci, w szczególności rolnictwo, klimat i energetykę;

49. zauważa, że we wspólnym dokumencie roboczym służb w sprawie ram działania w latach 2016–2020 Komisja przyznała, iż nie dokonywano systematycznego pomiaru inwestycji finansowych UE w dziedzinie równości płci; wzywa Komisję do przyjęcia jasnego podejścia nastawionego na wyniki, w którym zostaną określone wysokie standardy sprawozdawczości, oceny i mechanizmów rozliczalności, oraz do wspierania podejmowania decyzji opartych na dowodach, tak aby dostępne zasoby finansowe były wykorzystywane skuteczniej i wydajniej; zwraca się o sprawozdanie określające dokładnie, jaką kwotę przeznaczono w szczególności na uwzględnianie aspektu płci, a także wskazujące najistotniejsze cele, które zostały osiągnięte;
50. podkreśla potrzebę dalszego doskonalenia gromadzenia danych na szczeblu krajowym i opracowania specjalnych wskaźników i wyznaczania celów w oparciu o te wskaźniki, a także podkreśla znaczenie monitorowania ich w sposób dostosowany do celów zrównoważonego rozwoju;
51. przypomina, że prawa kobiet stanowią prawa człowieka, i zachęca do zajęcia się w dalszym stopniu kwestią norm społecznych i kulturowych i stereotypów płci w społeczeństwach poprzez zwiększenie współpracy ze społeczeństwem obywatelskim oraz oddolnymi organizacjami działającymi na rzecz praw kobiet i wzmocnienia ich pozycji, w szczególności w kontekście niestabilności państwa oraz sytuacjach konfliktu i sytuacjach nadzwyczajnych; uważa, że zasadnicze znaczenie ma tworzenie nowych lub rozwijanie istniejących sieci oraz angażowanie wszystkich kluczowych podmiotów, w tym sektora prywatnego, a także w miarę możliwości rozwój partnerstw publiczno-prywatnych; podkreśla potrzebę zwiększania roli kobiet w społecznościach lokalnych i organizacjach pozarządowych w odniesieniu do monitorowania władz lokalnych i pociągania ich do odpowiedzialności; podkreśla, że konieczne jest unikanie przedstawiania kobiet i dziewcząt jako osób znajdujących się „w niekorzystnej sytuacji”, a zamiast tego należy uwydatniać ich rolę jako siły napędowej zmian i rozwoju oraz propagatorek pokoju w procesach rozwiązywania konfliktów; podkreśla, że włączenie i aktywne zaangażowanie chłopców i mężczyzn jest niezbędne do zapewnienia prawdziwej równości kobiet i mężczyzn; w związku z tym popiera wszechstronną edukację na rzecz zmiany zachowania polegającego na stosowaniu przemocy ze względu na płeć, obejmującą wszystkich mężczyzn i chłopców oraz wszystkie społeczności; podkreśla, że normy społeczne dotyczące ról kobiet i mężczyzn

powodują, że kobiety są bardziej zagrożone, w szczególności w odniesieniu do ich zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, oraz prowadzą do takich szkodliwych praktyk jak okaleczanie narządów płciowych kobiet czy dziecięce, wczesne i przymusowe małżeństwa;

52. wzywa UE do wspierania ram prawnych i strategii zachęcających do powszechniejszego i skuteczniejszego uczestnictwa kobiet w procesach utrzymywania pokoju, budowania pokoju i mediacji oraz w unijnych misjach wojskowych i misjach cywilnego zarządzania kryzysowego zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, ze szczególnym uwzględnieniem przemocy seksualnej związanej z konfliktami; w związku z tym uważa, że analiza konfliktów z uwzględnieniem aspektu płci, w ramach konsultacji z podmiotami ze społeczności lokalnych i organizacjami na rzecz kobiet, może umożliwić lepsze zrozumienie roli kobiet w konfliktach;
53. podkreśla potrzebę zapewnienia przydziału środków budżetowych na programy zapobiegania dziecięcym małżeństwom mające na celu zbudowanie otoczenia umożliwiającego dziewczętom pełne rozwinięcie zdolności, w tym za pośrednictwem edukacji, programów społecznych i ekonomicznych dla dziewcząt, które nie uczęszczają do szkoły, programów ochrony dzieci, schronisk dla dziewcząt i kobiet, doradztwa prawnego i wsparcia psychologicznego;
54. podkreśla znaczenie zwiększenia zaangażowania – w ramach regularnego dialogu i koordynacji – organizacji społeczeństwa obywatelskiego i innych zainteresowanych stron, takich jak podmioty zajmujące się prawami człowieka, zdrowiem lub ochroną środowiska we współpracy z delegaturami UE, ponieważ taka współpraca przyczyni się do poprawy widoczności i wdrażania GAP II, zwiększając odpowiedzialność publiczną w odniesieniu do postępów w zakresie równouprawnienia płci;
55. wyraża zaniepokojenie w związku z faktem, że niedostateczną uwagę poświęca się ochronie obrońców praw kobiet i organizacji praw kobiet, biorąc pod uwagę, jak ogromna presja ciąży obecnie na nich ze względu na kurczenie się przestrzeni działalności obywatelskiej w wielu regionach; wyraża również zaniepokojenie, że priorytet tematyczny dotyczący praw politycznych i obywatelskich i w szczególności uczestnictwa kobiet i dziewcząt w korzystaniu z praw politycznych i obywatelskich nie został uwydatniony przy wdrażaniu GAP II;
56. wzywa delegatury UE do zapewnienia skutecznego i systematycznego gromadzenia danych na temat przemocy wobec kobiet i dziewcząt, do opracowania zaleceń dla poszczególnych krajów oraz do wspierania tworzenia mechanizmów ochronnych i odpowiednich struktur wsparcia dla ofiar;

Kluczowe zalecenia dla Parlamentu Europejskiego

57. zachęca delegacje Parlamentu, by w swojej pracy z państwami partnerskimi systematycznie poruszały kwestię planowania działań dotyczących płci, wyników analizy dotyczącej płci i prac na rzecz propagowania równouprawnienia kobiet i mężczyzn oraz wzmocnienia pozycji kobiet, a także by do swoich programów działań włączały spotkania z organizacjami kobiet; wzywa Parlament do zapewnienia większej równowagi płci w składzie swoich delegacji;

58. wzywa Komisję do udostępnienia sprawozdań z analizy dotyczącej płci w podziale na państwa i włączenia ich do dokumentów informacyjnych przeznaczonych dla wszystkich delegacji Parlamentu Europejskiego do państw trzecich;
59. zaleca, by Parlament dokonywał regularnej analizy przyszłych sprawozdań z realizacji GAP II, w miarę możliwości co dwa lata;

Kluczowe zalecenia dotyczące sprawozdawczości w przyszłości

60. podkreśla potrzebę wypracowania uproszczonej metody sprawozdawczej, ograniczającej biurokrację do minimum; apeluje, by kolejne sprawozdania z wdrażania były finalizowane i upubliczniane w węższych ramach czasowych; wzywa do ustanowienia internetowych narzędzi sprawozdawczych, stworzenia jasnych szablonów i wydania wytycznych, by ułatwić pracę delegatur;
61. podkreśla potrzebę włączenia kobiet i reprezentacji kobiet w dziedzinach gospodarki istotnych dla zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że przedsiębiorcy mają do odegrania istotną rolę w zwiększaniu praw kobiet; w tym kontekście wzywa do zwiększenia wsparcia dla lokalnych MŚP, w szczególności dla kobiet przedsiębiorców, za pośrednictwem mikrokredytów, tak aby umożliwić im czerpanie korzyści ze wzrostu generowanego przez sektor prywatny;
62. podkreśla, jak potrzebne jest wspieranie wzmocnienia krajowych zdolności i mechanizmów statystycznych w krajach partnerskich, które skutecznie koordynują pomoc finansową i techniczną, aby umożliwić lepsze mierzenie i monitorowanie rezultatów osiągniętych w dziedzinie uwzględniania aspektu płci oraz zarządzanie nimi;
63. wzywa Komisję do gromadzenia danych segregowanych według kryterium płci podczas wdrażania programów finansowanych przez UE, które dotyczą wzmocnienia pozycji kobiet;
64. podkreśla potrzebę opracowania nie tylko rzetelnej polityki uwzględniającej aspekt płci, ale także sprawozdań dotyczących konkretnych i szczegółowych działań, zwłaszcza w odniesieniu do delikatnych kwestii, takich jak zdrowie seksualne i reprodukcyjne, umożliwiając weryfikację rzeczywistego wpływu zarówno na życie kobiet i dziewcząt, jak i na życie mężczyzn i chłopców;
65. przypomina jednak, że wprowadzenie aspektu płci w odniesieniu do danych oznacza więcej niż gromadzenie danych segregowanych według kryterium płci, i wzywa do usprawnienia procesu zbierania danych w celu umożliwienia dokonania jakościowej oceny sytuacji kobiet, np. w odniesieniu do warunków pracy;
66. podkreśla potrzebę zwiększenia wiarygodności analiz kwestii związanych z płcią przez harmonizację danych gromadzonych przez delegatury UE w taki sposób, aby dane te były porównywalne;
67. podkreśla, że należy nie tylko konsultować się z partnerami międzynarodowymi i krajowymi, środowiskami akademickimi, ośrodkami analitycznymi i organizacjami kobiet, ale i zapewnić uwzględnienie ich wkładu i wiedzy w monitorowaniu działań i programów dotyczących równości płci, które są finansowane przez UE;
68. przypomina, że obowiązkiem UE i jej państw członkowskich jest przestrzeganie praw

kobiet i dziewcząt jako migrantów, uchodźców i osób ubiegających się o azyl przy wdrażaniu i opracowywaniu polityki migracyjnej UE; wzywa, w tym kontekście, do ponownej oceny współpracy operacji EUNAVFOR MED Sophia z libijską strażą przybrzeżną w świetle doniesień na temat regularnego stosowania przemocy seksualnej wobec kobiet w ośrodkach detencyjnych na terytorium Libii;

69. zwraca uwagę, że w wielu przypadkach wciąż w bardzo małym stopniu rozumie się koncepcję uwzględniania aspektu płci, a także że potrzebna jest poprawa sprawozdawczości jakościowej, która umożliwiłaby ocenę włączenia planu działania w sprawie równości płci do istniejących strategii politycznych i projektów; podkreśla potrzebę opracowania wymiernych celów i działań, mających wyraźne i konkretne punkty odniesienia i powiązanych z rygorystycznym harmonogramem, a także jakościowej oceny danych przedstawiającej rzeczywisty wpływ podjętych środków w państwach beneficjentach, aby GAP II został przyjęty jako prawdziwy mechanizm służący do określania priorytetów i realizacji polityki, a nie tylko zwykłe narzędzie umożliwiające sporządzanie sprawozdań wewnętrznych;

o

o o

70. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.